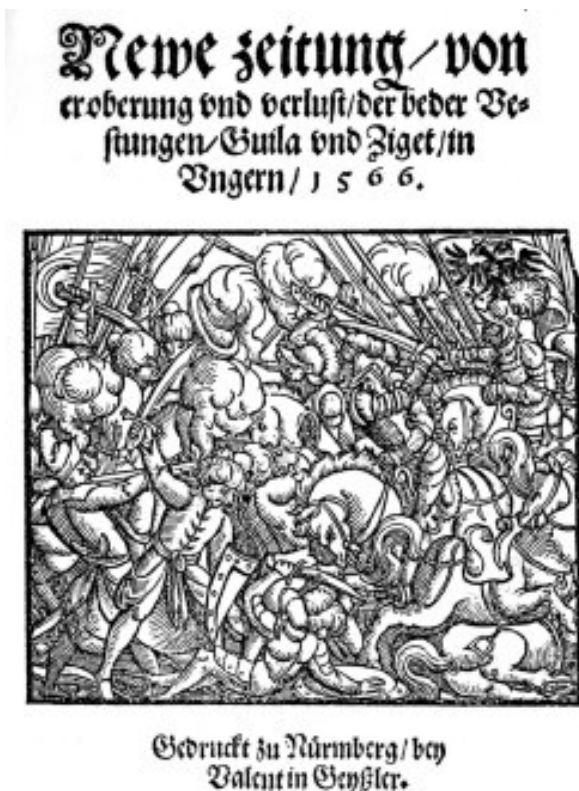

Szarvasmarhák és izompacsirták!

A nürnbergi metszet Magyarországról: Egy híradás címlapja, Szigetvár és Gyula török elfoglalásáról, nyomtatva 1566-ban Nürnbergben

a történelem során közismerten szoros kapcsolatot teremtettek Nürnberg és Gyula között.

Ami már a középkorban a Nürnbergiek szeme elé került a magyaroktól, azok a hatalmas négylábú nyájak voltak, elsősorban hosszúszarvú marhák, melyek külsejéről, a nem ok nélkül Hús-hídnak (Fleischbrücke) nevezett hídnál még ma is egy képet alkothatnak maguknak a lakosok. De tüzes lovakat és kövér disznókat is tereltek a korai 14 századtól Pannónia legelőiről fél Európán keresztül Nürnbergbe, hogy innen tovább kereskedjenek velük, vagy a gyorsan növekvő város szükségleteit fedezzék.

Az állatokkal egy különös csapat is jött Magyarországról a Pegnitz partjára, az itt „Haiducken“-nek nevezett emberek, mely elnevezés valószínűleg a magyar hajdú szóból ered. Ők voltak a középkor Cowboy-ai: kalandvagyó, akik a 15., 16. Században, miután a törökök Magyarország nagy részét elfoglalták, állathajtó munkájukat az egész Balkánon elveszítve zsoldosként szolgáltak és bátorságukért kimondottan kedveltek voltak. Ha éppen nem álltak harci

szolgálatban, Robin Hood módjára megszabadították a gazdagokat - oszmán és keresztény - földi javaiktól és megajándékozták a szegényeket - legalábbis, ha a népmeséknek hinni lehet. Vajon mit gondoltak ezek a kipróbált emberek, milyen ámult képet vágtak, mikor hosszú útjuk végén meglátták a várost, az utcákat és embereket és a világ minden végéből ide hordott árukat.

Monika Wiedemann & Gerhard Jochem

[Index*](#)

[Home*](#)